

an paa, hvem af Lærerne der blive de længstlevende, om de ville komme i en anstændig Stilling, saae en anstændig Lønning i Forhold til det Arbejde og det Ansvar, de have, eller ikke, hvorimod de efter Udvalgets Forslag nødvendigtvis maa se komme til at stige til en højere Gage, alt som Tiden rykker frem. Det er jo unegteligt, at man paa denne Maade ikke har en aldeles fast Sum at votere til Lærernes Lønning det ene Aar efter det andet; der vil altsaa i Begyndelsen indtræde nogen Uoverensstemmelse, som vil variere lidt fra det ene Aar til det andet, men i Tidens Løb ville Udgifterne dertil nogenlunde regulere sig saaledes, at man med tilbørlig Sikkerhed kan gøre Regning paa hvert Aar at have omtrent den samme Sum disponibel til dette Diemed. Hvad angaaer selve de Forslag, som Udvalget har stillet, da maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvad jeg nærmest har at holde mig til, er Mindretallets Forslag, da jeg ikke henhører til det Fleertal, som har stillet det andet Forslag. Hvad angaaer dette Mindretallets Forslag, da vil det nu for Tiden blive noget billigere, end Ministeriets er for Overlærernes og Adjuncternes Bedkommende, men dog ikke saaledes for Rectorerne, da tilfældigtvis for Tiden de fleste Rectorer have været temmelig længe i Embedet. For Fremtiden troer jeg derimod nok, at det vil stige Noget for Overlærernes og Adjuncternes Bedkommende, men jeg troer ikke, det vil stige saa højt, at man behøver at nære nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Udvalgets Forslag. Det kan i ethvert Tilfælde ikke hjælpe at urgere det økonomiske Forhold altfor meget, thi det maa vistnok fastholdes, at disse Mænd for at blive ansatte ved de lærde Skoler maae gennemgaae en temmelig kostbar Forberedelse, og de kunne dog ikke komme til at stige meget højt i Indtægter, ligesom de paa den anden Side have langt større Ansvar end tidligere, da de blot havde at dimittere til Københavns Universitet, hvor Examen afholdtes. Naar man sammenligner de to Forslag, der fra Udvalgets Side ere stillede, saa vil man ikke finde nogen betydelig Forskjel. Fleertallets Forslag er aabenbart en Deel ugunstigere for

Rectorerne og Overlærerne, derimod er der med Hensyn til Adjuncterne en saa ringe Forskjel, at det ikke er Omtalen værd. Det, der taler imod Fleertallets Forslag, er efter min Mening det, at Adjuncterne stige for hurtigt i Gagen. Det forekommer mig at være rigtigere, at Adjuncten, først naar man havde prøvet ham i Løbet af 5 Aar, og han i den Tid havde vist Dygtighed, kom til at gøre et godt Skridt fremad og kom i en mere sikker og fast Stilling, hvorefter han gik jævnt fremad, indtil Udstigten til at blive Overlærer begynder at glippe, hvor der da gaves et større Tilskud, saaledes at Gagen stiger til 1,000 Rd. Derefter vilde de vistnok med større Resignation kunne finde sig i deres Stilling. Hvad derimod angaaer Rectorernes og Overlærernes Gagering, da maa jeg udhæve, at der er en Forskjel, der er noget mere væsentlig, nemlig, at der for Overlærernes Bedkommende mangler det øverste Gagetrin, som er 1,800 Rd., og for Rectorernes Bedkommende staae Gagerne heelt igennem efter Fleertallets Forslag noget lavere end efter Mindretallets. Jeg skal nu med Hensyn til Overlærerne gøre opmærksom paa, at det er af Bigtighed, at man sørger for, at de kunne komme i en nogenlunde sikker Stilling; thi der er en stor Deel af disse Mænd, som paa ingen Maade kunne avancere til Rectorer efter de nugældende Bestemmelser, og de ere altsaa henvisne til at blive i denne Stilling i deres Levetid, thi Overlærerpøsterne ved de lærde Skoler ere ikke Gennemgangslede til andre Stillinger, og det Øverste, de kunne naae, er saaledes 1,800 Rd., medens der, som jeg før fremhævede, nu er paalagt alle Lærerne ved de lærde Skoler et langt større Ansvar end tidligere, idet de maae afholde Afgangsexamen ved Skolen. Overlærerne ere egentlig de, som arbejde meest i Skolens Tjeneste. De have arbejdet hele deres Ungdom derfor og have ingen Udstigt til nogensinde at komme derfra. Hvad Rectorerne angaaer, da maa jeg udhæve, at Udvalget foreslaaer, at der ikke skal gives Godtgørelse til Rectorerne for Skriveri og deslige, men man har foretrukket at have Indtægten fast og bestemt samlet, saaledes at den ikke skal sammensiftes og sammenstykkes af flere forskellige Smaasummer,